[illegible] ዓመት ቍ ፲፱

[illegible] ሚያዝያ ፱ [illegible] ዓ ም

ዜና ቤተ፡ክርስቲያን፡፡

በወር አንድ ጊዜ ይታተማል የፖስታ ሳጥን ቍጥር 1283

በኢትዮጵያ ቤተ ክህነት ት/ ቤቶች ጽ/ ቤት ፤ በታሪክና ድርሰት ክፍል ኀላፊነት ።

በትንሣኤ ዘጉባኤ ማተሚያ ቤት ታተመ ።

www.ethiopianortodox.org

የኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳሳት ብፁዕ አቡነ ባስልዮስ ስለ ትንሣኤ በዓል ሚያዝያ ፲፰ ቀን ፲፱፻፵፯ ዓ ም፡ ከምሽቱ በሁለት ሰዓት በአዲስ አበባ የራዲዮ ጣቢያ ተገኝተው ለሕዝብ ያሰሙት ቃለ ስብከት ።

ተአምሩ ከመ ተንሥአ ክርስቶስ እምዉታን ፤ ወኢይመውት እንከ ዳግመ ፤ ወኢይረክቦ እንከ ሞት ። ወዘኒ ሞተ ፤ ምዕረ ሞተ ወበሞቱ ሠዐሩ ለኃጢአት ወዘኒ ሐይወ ለእግዚአብሔር ሐይወ ።

ወከማሁ አንትሙሂ ረስዩ ርእሰክሙ ምዉታነ ለኃጢአት ፤ ወሕያዋነ ኩኑ ለፈቃደ እግዚአብሔር በእንተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሮሜ ም ፮ ቍ ፱-፲፱ ።

የባሕርይ አምላክነቱን በክብረ ትንሣኤው እንድናውቅ ለአደረገና ቅዱስ ፈቃዱን ወደ መፈጸም ለመራን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የአንድነት ምስጋና እያቀረብን ዓለምን ከታደገበት መለኮታዊ ሥራው ወገን ጥቂት እንናገራለን ።

ኃጢአትን በመሥራት ፤ ጣዖትን በማምለክና ልዩ ልዩ የማይረባ ልማድን በመከተል ተበታትነው የነበሩትን የሰው ዘሮች በደሙ አንጽቶ ስለሰበሰባቸውና በሃይማኖተ ወንጌል አንድ ማኅበር ስላደረጋቸው ፤ ዛሬ በዓለም ላይ ከዚያ ጊዜ ተያይዞ የመጣውን እምነት በመምረጥ የአንድ ክርስቶስ ማኅበሮችና ቤተ ሰዎች የሚባሉ የክርስቲያኖች ቍጥር ዕለት ዕለት ሲበዛ በመታየቱ እጅግ ደስ ያሰኛል ።

መጀመሪያ የተሠራችው ኦሪት ኃጢአትን ለማሸነፍ የሚችል መንፈሳዊ ኃይልን ለመስጠት ስላልቻለች ፥ ኋላ የተሠራችው ወንጌል ኃጢአትን የሚያቸንፍ የበረታ ኃይልን ለማስገኘትና የሰውን ልብ የእግዚአብሔር መቅደስ ለማድረግ የምትችል በመሆኑዋ ፤ የጌታችን ፤ የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መምጣት ዓለምን ከእርክስና ወደቅድስና እንደ መለሰው ታውቋል ።

ስለዚህ ፤ ሃይማኖተ ወንጌልን በእግረ ልቡና ለመከተል እድልን ከጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተቀበሉ ሐዋርያት ያስገኙዋቸውን የምእመናን ብዛት ስንመለከት ፥ ራሱ ጌታ በመዋዕለ ስብከቱ በሀብት ስቦ ፤ በረድኤት አቅርቦ ወደሱ የሚመልሳቸው ብዙ ምእመናን መኖራቸውን እያመለከተ ፤ (ጠብየ ካልአትኒ አባግዕ እለ ኢኮና እምዝንቱ ዐጸድ ፤ ወኪያሆንሂ ሀለወኒ አምጽኦን ዝየ ወይሰምዐኒ ቃልየ ወይከውና አሐደ መርዔተ ለአሐዱ ኖላዊ ። ወበእንተ ዝንቱ ያፈቅረኒ አብ እስመ አነ እሜጡ ነፍስየ ከመ ካዕበ አነሥኣ) ።

ከዚህ መንጋ ያይደሉ ሌሎች በጎች አሉኝ ። እነዚያንም አመጣቸው ዘንድ ይገባኛል ድምፄንም ይሰሙኛል ፤ ለአንድ እረኛም መንጋ ይሆናሉ ። ስለዚህ አብ ይወደኛል ፤ እኔ መልሼ እወስዳት ዘንድ ሕይወቴን እሰጣለሁና ብሎ ለቤዛ ብዙኃን መሞቱንና መነሣቱን ጭምር የተናገረውን እናስታውሳለን ።

ይህ የጌታችን ቃለ ትንቢት እስከ ዕለተ ምጽአት ሲፈጸም የሚኖር በመሆኑ ፤ ወደፊትም ፤ በሀብት ስቦ ፤ በረድኤት አቅርቦ ወደ ሃይማኖተ ወንጌል የሚጠራቸው ምእመናን ከዛሬው በበለጠ እንዲበዙና አብያተ ክርስቲያናት እንዲስፋፉ ጸሎ [illegible]

www.ethiopianortodox.org

ይሁን እንጂ ፤ መላው ዓለም በመንፈሳዊ ኑሮው በኵል ቀድሞ ከነበረበት ኃሣር ወጥቶ ፤ አሁን በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒትነት ያገኘውን ሰማያዊ ክብር በሰፊው ለማስታወስ የቀድሞውን ሁኔታ መነሻ ማድረግ የሚገባ ነው ።

የኃጢአት ዘመን ።

አዳምና ሔዋን ፤ ልጆቻቸውና የልጅ ልጆቻቸው ከእግዚአብሔር ትእዛዝና ፈቃድ ርቀው የኖሩበት ዘመን እላይ ካተትነው ሁኔታ ጀምሮ ወደፊት ስለቀጠለ ፤ ዓለም ሁሉ በዚያ ዘመን በምልዓተ ኃጢአት ተሸፍኖ መኖሩን በዚህ ቀን ልናስበው ይገባናል ።

ሆኖም ፤ ድንቁርና ፤ ኃጢአት ፤ ሞት ፤ ፍዳ በሠለጠኑበት በዚያ ዘመን በአራዊት ፤ በእንስሳ አምልኮ የተጐዳ ነበር ። በፀሐይ ፤ በጨረቃ ፤ በከዋክብት አምልኮ የተሳሳተ ነበር ። የሰው እጅ ሥራ በሆነ (የሰው እጅ በጠረበው) ጣዖት አምልኮ የድንቍርና ሥራ የሠራ ነበር ።

ይልቁንም ፤ እነማኒ ፍጥረት ያለሠራዒ ፤ ያለመጋቢ ከባሕርይዋ (በገዛ እጇዋ) እንደ ተፈጠረች አድርገው እያስተማሩ ከባድ ወደ ኾነ ሕሊናዊ ጨለማ ተጕዘው እጅግ መሪርነትና አሰቃቂነት ባለው ሁኔታ ይገኙ ነበር ።

ከዚህ በተያያዘው ሁኔታ ከአዳም ጀምሮ የተነሣው ፍጥረት ለብዙ ዓይነት ኃጢአት ወደ መገዛት በማዘንበሉ ፤ ሰይጣናት ምርኮዋቸው በማድረግና ሥጋውን በመቃብር ፤ ነፍሱን በሲኦል በመቈራኘት አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ሠለጠኑበት ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ፤ ሊቁ የእስክንድርያ ሊቀ ጳጳሳት ቅዱስ ቄርሎስ እንዲህ ብሏል ።(ወአሜሃ በውእቱ መዋዕል ከና ነፍሳተ ሰብእ ይወጽኦ እምውስተ ሥጋ ሰብእ ፤ ወይወርዳ ውስተ መትሕተ ምድር ። አሜሃ ይትፌነዋ ነፍሳት ውስተ ገሃነም እስከ ይመልኣ አብያተ ሞት ።

ወሶበ መጠወ መንፈሶ እግዚእነ ክርስቶስ ውስተ እደ እግዚአብሔር አቡሁ አስተዳለወ ለነ ፍኖተ ሕይወት በሰማያት ። እንከሰ ኢንወርድ ውስተ ገሃነም ። አላ ፈድፋደ ንትልዎ ለዘፈጠረነ ። ወከመዝ ንሜጡ ነፍሳቲነ ውስተ እዴሁ) በዚያ ዘመን የሰው ነፍሳት ከሥጋ ተለይተው ወደ ሲኦል ይወርዱ ነበር ።

ነፍሳት የሞት ቤት እስኪሞላ ድረስ ወደ ገሃነም ይላኩ ነበር ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነፍሱን ከሥጋው ለይቶ ለባሕርይ አባቱ ለእግዚአብሔር አብ በሰጠ ጊዜ ግን ፤ በሰማይ የሕይወትን መንገድ አዘጋጀልን ። እንግዲህ ፈጽመን የፈጠረንን እሱን እንከተለዋለን እንጂ ወደ ገሃነም አንወርድም ።

(እርሱ አብነት ስለኾነን) ነፍሳችን በእግዚአብሔር እጅ የምትለይ ኾናለች ። ሃይ አበ (ለኅበ ነገ) ፪ኛ ክፍል ።

እንዲሁም ፤ አኖንዮስ ፤ አውሲብዮስ የተባሉ ሊቃውንት የጻፉት መቅድመ ወንጌል (ወኮኑ ሰይጣናት ውኩላነ ፤ ወ ሠሉጣነ በአዳም ወበኵሉ ዘርዑ ውስተ አሳጕሉ ከመ ጺዉዋን ፤ ወለዘሞተ እምኔሆሙ የአሥሩ ነፍሰ ውስተ ሲኦል ። ወከነ ፀመ ገዝንቱ ግብር ለዝሉፉ እስከ ተፍጻሜተ ፶፻ ወ፭ቱ ፻ ዓመት እምነ ፍጥረቱ ለአዳም)

ብፁዕ አቡነ ባስልዮስ ሊቀ ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ።

ሰይጣናት ሰውን የሚቈራኙ ኾኙ ፤ ማራኪ በምርኮኞቹ እንዲሠለጥን ፤ በአዳምና በልጆቹ [illegible] የሠለጠኑ ኾኑ ።

www.ethiopianortodox.org

ይህም ሊታወቅ፤ ከሳቸው የሞተውን ሥጋውን በመቃብር፤ ነፍሱን በሲኦል ተቈራኝተው ይኖሩ ነበር ። ይኸም ቍራኝነት ከአዳም ጀምሮ አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ፈጽሞ ተደረገባቸው ሲል ይገኛል ።

ይህ ሁሉ ተዋርዶ በሰው ዘር ላይ የደረሰው፤ በኃጢአት ምክንያት ስለሆነ ዘመኑ ኃጢአት፤ ሰይጣን የሠለጠኑበት ተባለ ።

አምልኮተ እግዚአብሔርን ያጸኑ ፤ ሕጉን፤ ትእዛዙን የጠ ቁ ጻድቃን ብሊት ስንኳ፤ ንጉሡ ሰሎሞን (ነፍሰሙሰ ለጻድቃን ውስተ እደ እግዚአብሔር፤ ወኢለከርሙ ሥቃየ ገሃነም) ጻድቃን በእግዚአብሔር እጅ ተጠብቀው ነበር እንጂ፤ የገሃነም ሥቃይ አላገኛቸውም ብሎ እንደተናገረ፤ የእግዚአብሔር ረድኤት ከሥቃዩ ጠበቃቸው እንጂ ወደ ገሃነም መውረድ አልቀረላቸውም ። ጥበ ሰሎ ም ፫ ቍ ፩ ።

በሥጋ ሞት ላይ የነፍስ ሞት ፤ ወደመቃብር በመውረድ ላይ ፤ ወደ ገሃነም መውረድ (የተደራረበ መለኮታዊ ፍርድ) እንደመርግ ተጭኗቸው በሚያሳዝን ኑሮ ቢኖሩም ፤ ተስፋ ሳይቈርጡ፤ የነፍሳቸውን ድኅነት ለማግኘት ወደ ምሕረቱ፤ ወደ ቸር ነቱ እንቃዕድዎ እያደረጉ፤ በጸሎታቸው፤ በመሥዋዕታቸው ብዙ ተማኅልሎ ያደርጉ ነበር ።

የጽድቅ ዘመን ።

አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን በተፈጸመ ጊዜ ግን፤ ዓለም በምልዓተ ኃጢአት ጨለማነት ውስጥ ተውጦ መቅረቱን ከመመልከቱ የተነሣ፤ የይቅርታውና የቸርነቱ ብዛት ከለመኖር ወደመኖር፤ ከኢምንት ወደምንት አምጥቶ የፈጠራቸው ፍጥረቶቹ፤ ከክብር ቦታቸው ከገነት እንደወጡ ፤ በሰይጣን እጅ እንደተያዙ ፤ በፍዳ እንደወደቁ ይቅሩ ስለአላሰኘው፤ የቅድስት ድንግልን ሥጋና ነፍስ ተዋሐደና በተዋሕዶ ፍጹም ሰው ፤ ፍጹም አምላክ መኾኑ ተገልጦ ወልድ ዋሕድ ተባለ ።

በዚህ ጊዜ፤ አካላዊ ቃል የተዋሐደው ሥጋ፤ ቃልን በመዋሐዱ፤ ፍጡር፤ ተገገር፤ አላዋቂ መባል የሌለበት ፍጹም የባሕርይ አምላክ ሆነ ።

በመዋዕለ ስብከቱ አምላክነቱን፤ ጌትነቱን የገለጠባቸው ሥራዎች ።

ፍጹም ተዋሕዶውንና አምላክነቱን በልዩ ልዩ አደራረግ እየገለጠ ያስረዳባቸው ሥራዎች የሚቀጥሉት ናቸው ።

፩ኛ| የዕዉራንን ዓይኖች ማብራት፤
፪ኛ| ልሙፃንን ከለምፅ ማንጻት፤
፫ኛ| ደዌያቸው የጸናባቸውን መፃጕዓን ከደዌያቸው ማዳን ።
፬ኛ| ከድዉያን ላይ አጋንንትን ማውጣት፤
፭ኛ| ደዌያቸው ልዩ ልዩ የሆነ ሕሙማንን መፈወስ (ደዌ ሥጋውን በተአምራት ፤ ደዌ ነፍሱን በትምህርት ማራቅ)፤

www.ethiopianortodox.org

፮ኛ| በባሕር ላይ ነፋሳትን መገሠጹና ባሕርን ጸጥ ማድረግ፤ በውኃ ላይ ያለ መርከብና ያለ አንዳች ሁከት መሔድ ።

፯ኛ| አምስት እንጀራና ሁለት ዓሣ አበርክቶ ለአምስት ሺህ ሰዎች በማብላትና እነሱን አጥግቦ እንጀራው እንዲተርፍ ማድረግ ።
፰ኛ| ሙታንን ከመቃብር ማስነሣት፤
፱ኛ| ምሥጢረ መንግሥቱን በደብረ ታቦር፤
ምሥጢረ ምጽአቱን በደብረ ዘይት መግለጥ ።

ይህን በመሰሰለ መለኮታዊ ሥራ ጌትነቱን ፤ አምላክነቱን፤ እንዲሁም አካሉ አንድ ፤ ባሕርዩ አንድ ፤ ፈቃዱ አንድ ፤ ግብሩ አንድ ኾኖ ለተዋሕዶው ምስክር የሚሆን ተአምራትን ማድረጉን በብዙ ወገን አስረድቶናል ።

ተአምራትን እያደረገ አምላክነቱን መግለጡም፤ ስለ አራት ምክንያቶች ነው ። ከእነዚሁም አንደኛው፤ ጌትነቱን ፤ ክሀሊነቱን አስረድቶ ሰይጣንን ሊያሳፍረውና ተንኰሉን ሊያፈርስበት ነው ።

ሁለተኛው፤ ተአምራቱን አይተው ባላመኑበት መፈራረጃ ይኾንባቸው ዘንድ ነው ።
ሦስተኛው፤ ያመኑበት ሰዎች የአእምሮን ኃይል እንዲያገኙበት፤ እንዲሁም ከሰይጣን፤ ከኃጢአት፤ ከፈቃደ ሥጋ ጋር በሚዋጉበት (ተጋድሎ በሚያደርጉበት ጊዜ) ጽንዕ እንዲሆናቸው ነው ።

ኣራተኛውም ምክንያት፤ ከክህደት ወደ ሃይማኖት፤ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ ለተመለሱ ሰዎች መሪና አስተማሪ እንዲሆናቸው ነው ።

ይህን ሁሉ ምክንያተ ድኂን ከመሠረተልን በኋላ፤ በዕለተ ዐርብ በአዳም የተፈረደውን ሞት በፈቃዱ ተቀብሎልናል ።

በሞቱም፤ ዲያብሎስን ድል አድርጎ ፤ ኃጢአትን ደምስሶ ከሞተ ሥጋ፤ ከሞተ ነፍስ፤ ከመርገመ ሥጋ፤ ከመርገመ ነፍስ አድኖናል ።

የሰይጣን ባሮች ከመባልም የእግዚአብሔር ልጆች ወደ መባል መልሶናል ።
ሦስት መዓልት ፤ ሦስት ሌሊት ፤ በከርሠ መቃብር አድሮ ሙስና መቃብርን ከጠፋ በኋላ፤ አጋንንትንም ድል ነሥቶ ነፍሳትን ከሲኦል አውጽቶ ሠጀ ገዦት ከቸበቸው በኋላ ከሙታን ተለይቶ ተነሥቶ የእኛን ትንሣኤ አስረድቶአል ።

በሦስተኛው ቀን ከሙታን ተለይቶ መነሣቱና ለእኛ ብሥረ ትንሣኤ መሆኑም በነቢያት ቃል ሲነገር የኖረ ነው እንጂ ሳይነገር የተደረገ አይደለም ።

ይኸውም ይታወቅ ዘንድ ፤ ከነቢያት አንዱ ሆሴዕ (ንሑር ወንትመየጥ ኀበ እግዚአብሔር አምላክነ ። እስመ ውእቱ ቀሠፈነ፤ ወይፌውሰነ፤ ወአቍሰለነ፤ ወይሚርየነ ወየሐይወነ በሰኑይ መዋዕል፤ ወአመ ሣልስት ዕለት ንትነሣዕ፤ ወነሐዩ በቅድሜሁ)።

ኑ ወደ እግዚአብሔር እንመለስ ። እርሱ ሰብሮናልና ይፈውሰናል ፤ እርሱ መታን ይጠግነናልም ። ከሁለት ቀን በኋላ ያድነናል ፤ በሦስተኛው ቀንም ያስነሣናል ፤ በፊቱም እንድናለን ብሎ በትንሣኤው እንደሚያስነሣን ተናግሮዋል ፤ ሆሴዕ ም ፮ ቊ ፩-፫ ።

ቅዱስ ጳውሎስም ፤ በክርስቶስ ትንሣኤ መነሣታችንን ሲያስረዳ (ወእመሰ ተንሣእክሙ ምስለ ክርስቶስ ዘላዕሉ ኅሡ ኀበ ሀሎ ክርስቶስ በየማነ እግዚአብሔር ይነብር ። ዘላዕሉ ሐልዩ ወአኮ ዘበምድር) ከክርስቶስ ጋር ከተነሣችሁ በእግዚአብሔር ቀኝ የተቀመጠ ክርስቶስ ወደአለበት ወደላይኛው መሔድን ፈልጉ ።

በምድር ያለውን ያይደለ የላይኛውን አስቡ ። ቈላ ም ፫ ቊ ፩-፫ ። እርሱም በሦስተኛው ቀን እነሣለሁ ብሎ መላልሶ ተናግሮዋልና ብዙ የሚያሳትት አይደለም ።

እንዲህ አድርጎ የተዋሕዶውን ምሥጢር በትንሣኤው አጕልቶ ብርሃነ ትንሣኤውን በለጋስነት ለገለጠልን ቸር አምላክ፤ ሰውነታችንን ፤ ሕሊናችንን የእሱ ከማድረግ የበለጠ አገልግሎት ልንከፍለው ምንም ባንችል ፤ ቅዱስ ጳውሎስ አላይ አርእስት ኸኖ የተጠቀሰውን ቃል እንዲህ እያለ ይነግረናል ።

ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ እንደተነሣ ታውቃላችሁ ። እንግዴህ ወዲህ ሁለተኛ አይሞትም ፤ እንግዴህ ሞት አያገኘውም ፤ የሞተ አንድ ጊዜ ሞተ ፤ በሞቱም ኃጢአትን ሻረት ። የተነሣም ለእግዚአብሔር ተነሣ ። እንደዚሁ እናንተም ራሳችሁን ለኃጢአት የሞተ አድርጉ ፤ ስለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም ሕያዋን ኹኑ ።

ስለዚህ ፤ ፈቃዱን በመፈጸም ጸንተን ሰውነታችንን ፤ ሕሊናችንን በሕጉ በትእዛዙ ወስነን በረድኤቱ ተጠብቀን ለመኖር ያብቃን ።

መዋዕለ ጾሙ ሲጀመር ፤ ሽማግሌዎችም ወጣቶችም ተባብራችሁ እንድትጾሙ ያስታወቅኋችሁ ከልጾሙ ፋሲካ ፤ ከላዘኑ ደስታ አይገኝም የተባለውን የአበውን ንግግር በመመልከት ፤ ሁላችሁም በሚገባ ጾማችሁ በረከተ ትንሣኤውን ለመሳተፍ እንድትበቁ ነውና ፤ አሁን ጾማችሁን በምታበረክቱበት በዚህ በዕለተ ትንሣኤው በጾም የገጠማችሁን ድካም የሚያስረሳ መንፈሳዊ ደስታ እንደ ሚሰማችሁ የታወቀ ነው ።

ግርማዊ ንጉሠ ነገሥት ቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴንና ግርማዊት እቴጌ መነንን ከልዑላን ልጆቻቸው ጋር ይጠብቅልን ። በረከተ ትንሣኤውን በመላው ማኅበረ ክርስቲያን ላይ ያሳድር ። ምሕረቱቸ ፤ ርኅቱ ከሁላችሁ አይለይ ።

የፈቃደ ሥጋ መነሻውና መድረሻው ።

ጥፋትን ከሚያመጡት በሽታዎች አንዱ የፈቃደ ሥጋ በሽታ ነው ። የዚህም ኃጢአት መነሻው ከስካር እንደሆነ በሁላችን ዘንድ የታሰበ ከመሆኑ በላይ ፤ መለኮታዊው ቃል ምስክራችን ነው ። የፈቃደ ሥጋ መነሻው ስካር ሲሆን ፤ የስካርም መነሻው

ግንዘብና የዕረፍት ጊዜ ነው ቢባል ፤ አንባቢ የሆነ ሁሉ እዎ እዎ ከማለት በቀር አሌ የሚል ማንም ሰው አይገኝም ።

ስለዚህ ፤ አንድ ነገር ባሰብነና ባገኘን ጊዜ ፤ ይህን ያገኘነውንና ያሰብነውን ነገር ምንን እንደሚያመጣና ምንን እንደሚያደርግ ፤ መጨረሻውስ ምን እንደሆነ ማሰብ አለብን እንጂ ዝም ብለን በደፈናው ሟች ሥጋችንን ለማስደሰት ብቻ ለክፉ ነገር ማዋል አይገባም ። ምክንያቱም ኋላ በመጨረሻው ቀን ለሥለት ሥራችን ሁሉ ኀላፊዎች ነን ። ከፍጥረቱ መኻል አንዱ እንኳ እንዲጠፋ የማይወድ እግዚአብሔር ምንም ጊዜ ለፍጥረቱ የሚናገነውና የሚሰጠው ፤ ለለመነውና ለጠየቀው ሲሆን ፤ ፍጡር ይህን ሁሉ ለጋስነቱንና ርኅራኄውን ለእሱ የተደረገ መሆኑን እያወቀ ፤ ባዘዘው ትእዛዝና በፈለመው መንገድ እንደመሔድ ፤ እንቢ አልፈልግም ማለትን ሲያስብና ሲያደርግ፣ እግዚአብሔርን እንደምን አድርጎ ያስቈጣው ይሆን? በእውነቱ እንደኛ እንደ ፍጡሮች አሳቡና ሥራ ቢሆን ኖሮ ፤ ሰንኳንስ በመልኩ ተፈጥረን መኖር ይቅርና ጥንቱን መፈጠር ባልተገባንም ነበር ። ግን የሰላምና የይቅርታ ባለቤት እግዚአብሔር በጥፋት ፈንታ ትዕግሥትን ሲያደርግ ለፍጡሩ ይታያል ።

ለምሳሌ ፤ በዚህ ዓለማችን እንኳ አንድ ባለሥልጣን ለበታቹ ሠራተኛ ይህንን አድርግ ብሎት ሳያደርግ ቢቀር ፤ ይህ የበታች ሠራተኛ ከሥራው መወገድ ብቻ ሳይሆን እስከ ጊዜ ሞቱ ድረስ የማይፋቅ ለእንቢተኛነቱ የምስክር ወረቀት ይሰጠዋል ።

ሰው የሠራውን ሕግ አለመከታተላችን እንደዚህ ያለ ፤ ወይም ከዚህ የበለጠ ቅጣት ሲያመጣ ፤ የአማልክት አምላክን ፤ የነገሥታት ንጉሥን ሕግ ወይም ትእዛዝ ባንከታተል ፤ በዚህ ዓለም በሥጋችን ፤ በሚመጣው ዓለም በነፍሳችን ፍጹም ቅጣት እንደሚደርስብን መቶ በመቶ እርግጠኛ እንሁን ።

ይህ ፈቃደ ሥጋ ፤ ሰውን ባገዛው ጊዜ ፤ ሥጋውን ሆኖ እንዳልሆነ ከማድረጉ በላይ ፤ ሕያዊት ለሆነችው ነፍስ ሥቃይን ያተርፋል ። ይህም ሥቃይ አሰቃቂና አስፈሪ ከመሆኑ በቀር ፤ መጨረሻው ይህ ነው ተብሎ ውሳኔ የሚሰጠው ስለአልሆነ ፤ በኋላ ጥርስ ማፋጨትና ዋይታ ከማብዛት ፤ አሁን እዚሁ ሳለን ክርስቲያኖች የተባልን ሁሉ የጨለማውን መንገድ ትተን በብርሃኑ መንገድ እንሒድ ።

ሰው ማለት ክፉውን ከዲግ ፤ ደጉን ከክፉ መለየት የሚችል ትክክለኛ አእምሮ የተሰጠው ፍጡር ማለት ነው ፤ ስለዚህ ፤ እንደዚህ ያለ አእምሮና ጸጋ እያለው እንዴት የሰማውን አልሰማሁም እያለ ራሱን በራሱ ያታልላል ? የሚገርመው ብቻ ክብራችን ከፍ ያለ ሲሆን ፤ እንደ እንስሶቹ መሆናችን ነው ። ኧረ እንስሳስ ተመለስ ሲሉት ይመለሳል ! ።

እንባቢ ሆይ ።

ይህ ፈቃደ ሥጋ በሰው ላይ የሚያመጣው ብዙ ሲሆን ፤ ጥቂቶቹን አስታውሳለሁ ፤ ብዙውን ጊዜ እንደምንመለከተው ፤ ብዙዎች ሰዎች ክብራቸውን ፤ ሥልጣናቸውን ፤ ጉብዝናቸውን ፤ ሀብታቸውን በዋዛ በፈዛዛ የሚያጡት በዚሁ ጉዳይ ነው ። ስለዚህ ፤

www.ethiopianortodox.org

ይህን የሚያነቡ ክርስቲያኖች ፤ አብዛኛውን ጊዜ የዛሬ ዘመን ወጣቶች የሆን ሁሉ በተቻለን መጠን ከእንደዚህ ያለው አሳብ መራቅና ሰውነታችንን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ማድረግ አለብን ። እንደዚህ ባናደርግ ግን የጋለ የጥፋት አለሎን በራሳችን ላይ ማስቀመጣችንን መገንዘብ አለብን ።

እርግጥ ነው ፣ ሰው ከላይ ሀብት ሆኖ ካልተሰጠው በቀር ፤ እየበላና እየጠጣ ይህንን ፈተናና ጾር ለመታገሥ እንደማይቻል የተረጋገጠ ሲሆን ፣ ባንድ ነገር ብቻ ይህ ጾርና ፈተና ሊወገድ ይቻላል ። ይኸውም የሕግ ጋብቻ ነው ። ይህ የሕግ ጋብቻ የተቀደሰ ምሥጢር እንደመኾኑ መጠን ፡ ደግሞ እግዚአብሔር የሰው ዘር እንዲበዛና በእሱ ትእዛዝ ጸንቶ ኖሮ ዓይን ያላየውን፣ጆሮ ያልሰማውን፤ፍጻሜው እስከ የሌለውን ዘለዓለማዊ መንግሥተ ሰማያትን እንዲወርስ ያዘጋጀው መለኮታዊ ሥራ እንደመሆኑ መጠን ፡ ወንድ ሁሉ በቤተ ክርስቲያን ሕግ ፡ ወይም በራኬ ያገባትን ፤ ሚስቱን ፤ ወይም የኑሮ ጓደኛውን አክባክቦ በመንፈሳዊ ሕይወት ተጠብቆ መኖር ይገባዋል ። እንዲሁም ሴት ሁሉ በቤተ ክርስቲያን ሕግ ያገባችውን ባሏን አክብራ ሁለቱም በመንፈሳዊ ጋብቻ አንድ አካል መሆናቸውን ተገንዝባ ፤ ሌላ ወንድ ሳትሻ ፤ አምላክ እስከ ወሰነላት ዘመን ድረስ ባልዋ የበላይ ፡ እሱዋ የበታች መሆንዋን ዐውቃ መኖር ይገባታል ።

በእንደዚህ ያለ አኳኋን ሁለቱም ጸንተው ከኖሩ ፡ እንደሌሎቹ ሰዎች ኃጢአትን ሠሩ፤ ወይም ከላይ እንደተናገርኩት እንደ እንስሳት ኾኑ አይባሉም ። እግዚአብሔር ያዘዘውን ሕግ ፈጸሙ ይባላሉ እንጂ ። ስለዚህ እንደ ጥንት አባቶቻችን፤ወይም ክርስቲያኖች በቤተ ክርስቲያን ሕግ ተጋብተን ለልጆቻችን ሙሉ ሰውነትንና መልክም ጤንነትን እንደማውረስ ለምን እነቂጥኝን፤ ጨብጡን ፣ ይህን የመሳሰለውን በሽታ እናወርሳቸዋለን? ። እንግዲህ ፈቃደ ሥጋ ያየለበት ሰው ጉዳቱ ለራሱ ብቻ ሳይሆን ለልጅ ልጆቹና ለሀገሩ ሰው መሆኑን በሰዶምና በገሞራ የተደረገውን መቅሠፍትና ቍጣ ያስታውስ ።

ዓለሙ ወልደ ማርያም (ዘአ፡ አ፡ ቂርቆስ)

ለግንቦት ፩ ቀን ፲፱፻፷፯ ዓ ም እሑድ በዓለ ልደታ ለማርያም ምስባክ ።

መሠረታቲሃ ውስተ አድባር ቅዱሳን ፣ ያበድሮን እግዚአብሔር ።
ለአናቅጸ ጽዮን እምኵሉ ተዓይኒሁ ለያዕቆብ ።

ወንጌል (ሉቃስ) ምዕራፍ ፩ ቍ ፴፱—፵፮።

በዚያም ወራት ማርያም ፈጥና ተነሣች ፤ በተራራውም በኩል ወደ ይሁዳ ከተማ ደረሰች ። ወደ ዘካርያስም ቤት ገብታ ለኤልሳቤጥ ሰላምታ ሰጠቻት ። ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ ፅንሱ በማሕፀንዋ ዘለለ ፤ በኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ መላባት ።

በታላቅ ቃልም ጮኸች ፤ አለችም አንቺ ከሴቶች ይልቅ የተባረክሽ ነሽ ፡ የሆድሽም ፍሬ የተባረከ ነው ።

የጌታዬስ እናት ወደኔ ትመጪ ዘንድ ለኔ እንዴት ይገባኛል ? እነሆም የሰላምታሽን ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ከደስታዬ የተነሣ ፅንሱ በማሕፀኔ ውስጥ ዘለለ ።

ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለአንቺ የተነገረው ቃል እንዲፈጸም ስላመንሽ ለአንቺ ምስጋና ይገባሻል ።

ማርያምም አለች ሰውነቴ እግዚአብሔርን ታከብረዋለች ፤ ነፍሴም በመድኃኒቴ በእግዚአብሔር ደስ ይላታል ። የአገልጋይቱን መዋረድ አይቷልና ፤ እነሆም ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ያመሰግኑኛል ።

እርሱም ብርቱ የሚሆን ታላቅ ሥራን አድርጎልኛልና ስሙ ቅዱስ ነው ። ይቅርታውም በሚፈሩት በልጅ ልጅ ይኖራል ። ኃይልን በክንዱ አደረገ ፤ ትዕቢተኞችንም በልባቸው አሳብ በተነ ። ኃያላኑን ከዙፋናቸው አዋረደ ፤ የተዋረዱትንም ከፍ ከፍ አደረጋቸው ። የተራቡትንም በበጎ ነገር አጠገባቸው ፤ ባለጠጎችንም ባዶ እጃቸውን ሰደዳቸው ። ምሕረቱንም አስቦ አገልጋዩን እሥራኤልን ተቀበለ ። ለአባቶቻችን እንደተናገረ ፤ ለአብርሃም ለዘሩም እስከ ዘለዓለም ድረስ ። ማርያምም ሦስት ወር ያህል በርስዋ ዘንድ ተቀምጣ ከዚያ በኋላ ወደቤቷ ተመለሰች ።

ከዚህ በላይ የተገለጸው የወንጌሉ ምሥጢር ባጭሩ ።

እመቤታችን ወደይሁዳ ከተማ ፤ ወደዘካርያስ ቤት የሔደችው ፩ኛ ኤልሳቤጥ ፀነሰች ብለዋታልና ነገሩን ለመረዳት ፤ ፪ኛ) ዘካርያስ ታመመ ብለዋታልና ለመጠየቅ ፤ ፫ኛ) ምስክር ሦስት ለማድረግ ። አስቀድሞ መልአኩ መስከረል ፣ ዳግመኛ ዮሐንስ በማሕፀን የሚሰግድ ስለሆነ ነው ።

የእመቤታችንም ወደ ዘካርያስ ቤት መሔድ ፍጹም ትሕትናዋን የሚያረጋግጥላት ነው።በቃለ ወንጌሉ ትርጓሜ ውስጥ እንደተገለጸው ፤ ኤልሳቤጥ እመቤታችን ወደእሷ በመምጣቷ ተሬቤንቃ የጌታዬ እናቱ እመቤቱ ወደኔ ትመጪ ዘንድ እኔ ምንድርነኝ ? ብላታለች ።

ለልማዱም ገረድ ወደእመቤቷ ስትሔድ እንጂ ፣ እመቤት ወደገረዷ ሔዳ የማታውቅ ሲሆን ፤ የእመቤታችን ወደኤልሳቤጥ መሔድ ከትሕትና በላይ የሆነ ትሕትና ነው

ስለዚህ ፤ ማናቸውም ምድራዊ ጌታ ቢሆን ፣ ደኃና ጌታ ሳይል ፤ ፍጥረተ እግዚአብሔር የሆነውን ሰው ሁሉ በፍቅርና በትሕትና አስተካክሎ መመልከት የሚገባው መሆኑ አያሳትትም ።

የአገልጋይቱን መዋረድ አይቷልና የሚለው የእመቤታችን አነጋገርም ፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የገረዱን የሔዋንን መከራና በእግረ አጋንንት መረገጥ አይቶ የት[illegible]ን (ሰው ሆኖ ሰውን ማዳኑን) ይገልጻል ።

www.ethiopianortodox.org

እነሆ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ያመሰግኑኛል ያለውን ምሥጢራዊ ስልት በምንመለከትበትም ጊዜ ፤ እመቤታችንን በጠቅላላው የአዳም ልጆች ሁሉ የሚያመሰግኗት መሆናቸውንና ምስጋናቸው ሰአሊለነ ማርያም በማለት የእናት አማልጅነቷን ጭምር የሚያስተባብር መሆኑ ሊታሰበን ይገባል ።

ትዕቢተኞችን በልባቸው አሳብ በተነ ፤ ኃያላኑን ከዙፋናቸው አዋረደ ፤ የተዋረዱትንም ከፍ ከፍ አደረጋቸው ያለው ቃልም ፤ ለጊዜው ጸሐፍት ፈሪሳውያንን ከሹመታቸው እንደሻራቸውና ከልዕልናቸው እንዳዋረዳቸው ፤ ትሑታን ሐዋርያትን ግን አሥራት በኵራት ቀዳማያት ሰጥቶ እንዳከበራቸው ሲያመለክት ፤ ለምን ጊዜም ቢሆን ልባቸውን በትዕቢት ከፍ ከፍ የሚያደርጉና ፤ በኃይላቸው የሚመኩ ሰዎች ሁሉ መጨረሻቸው ጥፋት መሆኑን የሚመራ አስተያየት ይሰጣል ። ባንድ በኩልም እግዚአብሔር ከትሕትና ወደ ትሕትና የሚራመዱትን ሰዎች ሁሉ እንደሚያከብራቸው ያረጋግጣል ።

ለግንቦት ፰ ቀን ፲፱፻፶፯ ዓ፡ ም፡ እሑድ ።

ምስባክ፤ ደለወኒ ዘአሕመምከኒ ከመ አእምር ኵነኔከ ፤ ይኄይሰኒ ሕገ አፉከ ። ወንጌል (ማቴዎስ) ምዕ ፮ ቍ ፲፱—ፍጻሜ ምዕራፍ ።

ትል ወደሚበላው ፤ ነቀዝም ወደሚያነቅዘው ፤ ሌቦችም ነድለው ወደሚሰርቁት ለእናንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብስቡ ። ነገር ግን ትል ወደማይበላው ፤ ነቀዝም ወደማያነቅዘው ፤ ሌቦችም ነድለው ወደማይሰርቁት ለእናንተ በሰማይ መዝገብ ሰብስቡ ። መዝገባችሁ ወደአለበት ልባችሁ በዚያ ይሆናልና ። የሰውነት (የሥጋ) መብራቱ ዓይን ነው ፤ ዓይንህም ጥሩ ቢሆን ፤ ሰውነትህ ሁሉ የበራ ይሆናል ዓይንህ ታማሚ ቢሆን ግን ፤ ሰውነትህ ሁሉ የጨለመ ይሆናል ። ባንተ ያለውም ብርሃን ጨለማ ከሆነ ጨለማው እንዴት ይበዛ ። አንድ አገልጋይ ለሁለት ጌቶች መገዛት አይቻለውም ፤ አንዱን ጠልቶ ሁለተኛውን ይወዳል ፤ ወይም አንዱን አክብሮ ሁለተኛውን ይንቃል ። ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛት አትችሉም ። ስለዚህ እላችኋለሁ ለሕይወታችሁ በምትበሉት በምትጠጡት ፤ ለሰውነታችሁም በምትለብሱት አትጨነቁ ። ሕይወት ከመብል ፤ ሰውነትም ከልብስ የሚበልጥ አይደለምን ? ወደ ሰማይ ዖፎች ተመልከቱ ፤ እርሳቸውን የሰማይ አባታችሁ ይመግባቸዋል እንጂ አይዘሩም አያጭዱም በጐተራም አይከቱምና ፤ እናንተ ከርሳቸው እጅግ የምትሻሉ አይደላችሁምን ?

ከንናንተ ወገን ተጨንቆ (አስቦ) በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር የሚችል ማነው ? ለልብስ ለምን ትጨነቃላችሁ የምድረ በዳ አበቦች እንዴት እንደሚያድጉ ተመልከቱ ። እርሳቸው አይደክሙም አይፈትሉም ። እላችኋለሁም ሰሎሞን እንኳ በዚያ ሁሉ ክብሩ ከነዚህ እንደ አንዲቱ አለበሰም ። እናንት እምነት የጐደላችሁ ፤ የምድረ በዳን ሣር ዛሬ የሚገኘውን ነገ ወደዕቶን የሚጣለውን እግዚአብሔር እንዲህ የሚያለብሰው ከሆነ ፤ እናንተን ይልቅ አብዝቶ አያለብሳችሁምን ? እንግዲህ

ምን እንበላለን ፤ ምን እንጠጣለን ፤ ምንስ እንለብሳለን ብላችሁ አትጨነቁ ፤ ይህን ሁሉ አሕዛብ ይሹታልና እናንተስ ይህን ሁሉ እንድትሹ የሰማይ አባታችሁ ያውቃልና ። ነገር ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ፤ ጽድቁንም ሹ ። ይህም ሁሉ ይጨመርላችኋል ። ለነገም አትጨነቁ (አታስቡ) ነገ ለራሱ ያስባልና ። የቀኑስ ክፋቱ ይበቃዋል ።

የቃለ ወንጌሉ ምሥጢራዊ ስሜት ።

ከዚህ በላይ በወንጌሉ መነሻ በመጀመሪያው መሥመር የተገለጸው ትርጓሜ የሚሰጠው አስተያየት ፤ እህሉን ነዳያን ከሚበሉት ብለው አኑረውት ነቀዝ ቢበላው ፤ ልብሱን ነዳያን ከሚለብሱት ብለው አኑረውት ብል ቢበላው ፤ ብሩን ነዳያን ከሚበሉት ብለው አኑረውት ቢዝግ ከፍ ያለ ምቀኝነት መሆኑንና ፤ ከዚህም በቀር ገንዘብን ለክፉ ጊዜ ይሆነኛል ብሎ ማኖር እግዚአብሔርን ከዳተኛ አድርጎ በዝናም አብቅሎ በፀሐይ አብስሎ አይመግበኝም ማለት መሆኑን ነው ፤

ወደ ሰማይ ዖፎች ተመልከቱ ፤ እርሳቸውን የሰማይ አባታችሁ ይመግባቸዋል እንጂ አይዘሩም ፤ አያጭዱም ፤ በጐተራ አይከቱም ተብሎ ከጌታችን የተሰጠው ወንጌላዊ ቃልም የሚያስረዳው ከላይ እንደተገለጸው ገንዘብን ለተራቡ ነዳያን በሚከፋፈል ፈንታ ለችግር ጊዜ ይሆነኛል ብሎ ማስቀመጥ ተገቢ አለመሆኑን ያረጋግጥልናል እንጂ ፤ እንዲሁ ሥራ ፈትቶ በመዋልና ያለ ተግባረ እድ ምግብም ሆነ ልብስ ሊገኝ የሚቻል መሆኑን ሊያስረዳን አይችልም ። መረጃውም ከዚህ ቀጥሎ ባለው መሥመር ተገልጿል ።

ወደ ሰማይ ዖፎች ተመልከቱ ፤ ሳይሠሩ ይመገባሉ ያለውን ብቻ በመከተል ሁለት መነኰሳት በተባሕትዎ ሆነው በረኃብና በጽምዕ የሚያልቁ ሆነዋል ።

በኋላ ግን መልአክ እለ ኢይዘርዑ እለ እንጂ እለ ኢይሠርሩ እለ ፤ አይዘሩም አለ እንጂ አይበሩም አለን ስለ አላቸው ተግባረ እድ ይዘው ራሳቸውን ረድተው የሚኖሩ ሆነዋል ።

ከዚህም ሌላ መረጃ እናገኛለን ። ይኸንኑም ቀጥለን እናስረዳለን ። አንድ መነኰሴ ወደ አባ ስልዋኖስ ገዳም ገብቶ በዚያ የሚገኙትን መነኰሳት እንደምን ሆናችሁ ትኖራላችሁ ? አላቸው ። ተግባረ እድ ይዘን ራሳችንን ረድተን እንኖራለን አሉት ። እሱም መልሶ እናንተስ ወንጌላውያን አይደላችሁም ። ጌታችን በወንጌል ሳይሠሩ የሚበሉትን የሰማይ ዖፎች ተመልከቱ ብሎ የለምን ? አላቸው ። ይህ ነገሩ ሲያያዝ ወይም ሲሳሳብ ወደ ገዳሙ አበ ምኔት (አስተዳዳሪ) ደረሰ ።

አበ ምኔቱም ሌሎቹን መነኰሳት ለሱ የሚፈልገውን መጽሐፍ ስጡትና ይመልከት ። እናንተ ግን ሰዓት አይታችሁ ወይም ጊዜውን ገምታችሁ ተመገቡ እንጂ እንደሌላው ጊዜ ደወል መትታችሁ አትመገቡ አላቸው ።

www.ethiopianortodox.org

እነርሱም እንደነገራቸው ለሱ ልዩ ቦታና የሚመለከተው መጽሐፍ ሰጥተዉት ደወል ሳይመቱ ጊዜያት አይተው ተመግበው ወደየበዓታቸው ሔዱ ።

እሱም ካሁን አሁን ይጠሩኝ ይሆን ? እያለ ቢጠባበቅ የማይጠሩት ሆነ ። ከዚህም በኋላ ወንድሞች ተመገቡ ይሆን ? (ተደሩኑ አኃው) እያለ ወደአበምኔቱ (አስተዳዳሪው) ሔዶ ቢጠይቅ አዎን ተመግበዋል (እወ ተደሩ) አለው እሱም በሀገራችሁ እንግዳ አኑሮ መብላት ሥርዓት ነውን ? ብሎ ቢጠይቀው ፤ አንተማ መንፈሳዊ ነህና አትሸዉም ብለን እኛ ሥጋውያኑ ተመገብነው ብሎ መልሶለታል ፤ በዚህም ጊዜ ተሳስቻለሁ ብሎ ይቅርታ ጠይቆ እነሱን መስሎ የሚኖር ሆኗል ።

ስለዚህ ፤ ሠርቶ መብላት ለአዳም ልጆች የተገባ መሆኑን አስተዋይ ሕሊና ሊመዝነው የሚችል ነው ።

ከናንተ ወገን ተጨንቆ አስቦ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ ቁመት መጨመር የሚችል ማነው ? የተባለውም፡ ማናቸውም ዓይነት ነገር ቢሆን ፤ ያለፈቃደ እግዚአብሔር ሊደረግ የማይችል መሆኑን ተገንዝበን የኛ አሳቢ (ወይም አሳዳሪ) እግዚአብሔር እንጂ እኛ አለመሆናችንን ያስገነዝበናል ።

ለግንቦት ፲፭ ቀን ፲፱፻፺፯ ዓ ም እሑድ ናትናኤል ሐዋርያ ።

ምስባክ አልቦ ነገር ወአልቦ ነቢብ ዘኢተሰምዐ ቃሎሙ ፤
ውስተ ኵሉ ምድር ወጽአ ነገሮሙ ፤
ወእስከ አጽናፈ ዓለም በጽሐ ነቢቦሙ ።

ወንጌል (ማቴዎስ) ምዕራፍ ፲ ቁ ፩-፲፮ ።

አሥራሁለቱን ደቀ መዛሙርቱን ወደርሱ ጠራ ፤ በርኩሳን አጋንንትም ላይ ሥልጣንን ሰጣቸው ፡ ያወጧቸው ዘንድ ፤ ደዌን ሁሉ ፤ ሕማምንም ሁሉ ይፈውሱ ዘንድ ። ያሥራሁለቱ ሐዋርያትም ስማቸው ይህ ነው ። መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን ፤ ወንድሙ እንድርያስም ፤ የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብ ፤ ወንድሙ ዮሐንስም ፊልጶስ ፤ በርተሎሜዎስ ፤ ቶማስ ፤ ቀራጩም ማቴዎስ ፤ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ፤ ታዴዎስ የተባለ ልብድዮስም ፤ ቀነናዊ ስምዖን ፤ የአስቆሮቱ ይሁዳም እርሱም አሳልፎ የሰጠው ። ጌታ ኢየሱስ እነዚህን አሥራሁለቱን ላካቸው ፤ አዘዛቸውም ፤ እንዲህ ብሎ ፤ በአሕዛብ መንገድ አትሒዱ ፤ ወደሳምራውያንም ከተማ አትግቡ ፤ ነገር ግን ከእሥራኤል ወደጠፉ በጎች ሒዱ ፤ በሔዳችሁም ጊዜ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች እያላችሁ ስበኩ ፤ ድውያንን ፈውሱ ፤ ለምፃሞችን አንጹ ፤ ሙታንን አንሡ ። አጋንንትን አውጡ ፤ በከንቱ የወሰዳችሁትን በከንቱ ስጡ ፤ ወርቅም ፤ ብርም ፤ ናስም በመቀነታችሁ አትቋጥሩ ፤ ለመንገድም የስንቅ ከረጢት ፤ ሁለት ልብስንም ጫማንም ፤ በትርንም አትያዙ ለሠራተኛ ምግቡ ይገባዋልና ።

ወደማናቸውም ከተማ ፤ ወደመንደርም ብትገቡ ፤ በርሷ ያለ የሚገባው ማነው ? ጠይቁ ፤ እስክትወጡም ድረስ በዚያ ተቀመጡ ፤ ወደቤትም በገባችሁ ጊዜ ሰላምታ ስጡ ፤ ቤቱም የሚገባው ቢሆን ፤ ሰላማችሁ ይደርበት ፤ባይገባው ግን ሰላማችሁ ይመለስላችሁ ፤ የማይቀበላችሁም ፤ ቃላችሁንም የማይሰማ ከዚያው ቤት ፤ ወይም ከዚያች ከተማ ወጥታችሁ የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ ፤ በፍርድ ቀን ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ እንዲቀልላቸው (ዕረፍት እንዲሆን) በውነት እነግራችኋለሁ ።

የወንጌሉ ምሥጢር ።

ከዚህ በላይ አሥራሁለቱን ደቀ መዛሙርት ጠርቶ ርኩሳን አጋንንትን እንዲያወጡ ሥልጣን ሰጣቸው የተባለው ትርጓሜ የሚሰጠው ምሥጢራዊ ስሜት ፤ ንጉሥ ደጃዝማችን በሾመ ጊዜ ፤ ለሹመቱ ምልክት ሰንደቅ ዓላማ ፤ ማሠሬ ነጋሪት ሰጥቶ እንዲሰደው ፤ ለሹመታቸው በቂ ምልክት የሚሆን መረጃ ሰጣቸው ማለት ነው ።

ይህ ሥልጣን ከነመብቱ የተሰጣቸው ደቀ መዛሙርት (ሐዋርያት) ቍጥራቸው አሥራሁለት መሆኑ ፤ አስቀድሞ በአባቶቻችን በነቢያት የተነገረ እንጂ እንግዳ ነገር አይደለም ።

ይኸውም ፤ ነቢዩ ኤርምያስ ለሊሁ ኢየሱስ አምላክ ወልደ አምላክ ይመጽእ ውስተ ዓለም ወየኀሪ ፲ተ ወ፪ተ ሐዋርያተ ፤ ወይከይድ ውስተ ደብረ ዘይት ዘአነ ርኢኩ ሥግወ ። ኤልሳዕ በራእዩ ወናሁ ይወርድ እግዚእ እምሰማይ ዲበ ምድር ወየኀሪ ፲ተ ወ፪ተ ሰፀወ ባሉጥ በማለታቸው ሊታወቅ ይቻላል ።

ወርቅም ፤ ብርም ፤ ናስም በመቀነታችሁ አትቋጥሩ ማለቱም ፤ መንፈሳውያን የሆኑ ሁሉ ከሥጋዊ አሳብ የተለዩ እንዲሆኑ የማያስፈልግ መሆኑን ያስገነዝባል ።

ለግንቦት ፳፩ ቀን ፲፱፻፺፯ ዓ፡ ም፡ እሑድ እንድራኒቆስ ፩ዱ እም፸ ወ፪ቱ አርድእት

ምስባክ አልቦ ነገር ወአልቦ ነቢብ ዘኢተሰምዐ ቃሎሙ
ውስተ ኵሉ ምድር ወጽአ ነገሮሙ ፤
ወእስከ አጽናፈ ዓለም በጽሐ ነቢቦሙ

ወንጌል (ሉቃስ) ም ፲ ቍ ፩-፲፪ ።

ከዚህ በኋላ ጌታ ሌሎች ሰብዓን ደግሞ ሠራ (መረጠ) ሁለት ፤ ሁለትም አድርጎ እርሱ ወደሚሔድበት አገር ፤ ከተማም ሁሉ በፊቱ ላካቸው ።

እንዲህም አላቸው ፤ መከሩ እጅግ ነው ፤ ሠራተኞቹ ግን ጥቂቶች ናቸው ። ስለዚህ ለመከሩ ሠራተኞችን ጨምሮ ይልክ ዘንድ የመከሩን ጌታ ለምኑት ።

ሒዱ ፤ እነሆ እኔ እንደበግ በተኵላ መካከል እሰዳችኋለሁ ፤ ከረጢትም ፤ ስንቅም ፤ ጫማ ስንኳ አትያዙ ። በመንገድም ለማንም ሰላምታ አትስጡ ፤ ወደገባችሁበትም ቤት አስቀድማችሁ ለዚህ ቤት ሰላም ይሁን በሉ ። በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር ሰላማችሁ ያድርበታል ፤ ያለዚያም ሰላማችሁ ወደእናንተ ይመለስላችኋል ።

www.ethiopianortodox.org

ብዚያም ቤት ተቀምጣችሁ ብእርሳቸው ዘንድ ብሉ ፤ ጠጡም ። ለሠራተኛ ደመ ወዙ ይገባዋልና ፤ ከቤትም ወደቤት አትሒዱ ፤ ወደማናቸውም አገር ብትሔዱ ፤ ቢቀበልዋችሁም ፤ ያቀረቡላችሁን ብሉ ፤ ብእርሷም ያሉትን ድውያን ፈውሱ ። የእግዚአብሔርም መንግሥት ወደናንተ ቀረበች በሏቸው ፤ ወደማናቸውም አገር ብትገቡ ፤ ባይቀበሏችሁም ፤ ወደ አደባባይዋ ወጥታችሁ እንዲህ በሉ ። ከአገራችሁ የተጣበቀብንን ትቢያ እናራግፍላችኋለን ። ነገር ግን የእግዚአብሔር መንግሥት ወደናንተ እንደቀረበች በዚህ ዕወቁ ።

ከዚህ በላይ የተገለጸው ትርጓሜ ወንጌል የሚሰጠው አስተያየት ግንቦት ፲፩ ቀን ለተነበበው ወንጌል ከተሰጠው አስተያየት ጋር የተቃረበ ፤ ወይም የተመሳሰለ ስለሆነ ሐተታውን ትተነዋል ።

<u>ለግንቦት ፳፱ ቀን ፲፱፻፵፯ ዓ፡ ም፡ እሑድ ።</u>

<u>ምስባክ</u>

ወተግሣጽከ ውእቱ ዘይሜህረኒ
ወአርኀብከ መከየድየ በመትሕቴየ
ወኢደክመ ሰኰናየ ።

<u>ወንጌል (ማቴዎስ) ም ፭ ቍ ፩-፲፯ ።</u>

ብዙ ሕዝብ ባየ ጊዜ ፤ ወደ ተራራ ወጥቶ ተቀመጠ ። ደቀ መዛሙርቱም ወደርሱ ቀረቡ ፤ አፉንም ከፈተ ፤ እንዲህ ብሎም ያስተምራቸው ጀመረ ፤ በመንፈሳቸው የተቸገሩ ብፁዓን ናቸው ፤ መንግሥተ ሰማያት የርሳቸው ናትና ። የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው ፤ መጽናናትን ያገኛሉና ።

ገሮች ብፁዓን ናቸው ፤ እርሳቸውም ምድርን ይወርሳሉና ። ጽድቅን የሚራቡ ፤ የሚጸሙም ብፁዓን ናቸው ፤ እርሳቸው ይጸግባሉና ። የሚራሩ ብፁዓን ናቸው ፤ እርሳቸው ምሕረትን ያገኛሉና ፤ ልባቸው የነጻ ብፁዓን ናቸው እርሳቸው እግዚአብሔርን ያዩታልና ። ዕርቅ የሚያደርጉ እሳቸው የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና ፤ ብፁዓን ናቸው ። ስለጽድቅ የሚሰደዱ መንግሥተ ሰማያት የርሳቸው ናትና ብፁዓን ናቸው ። በሰደብዋችሁና ባሳደዱዋችሁም ጊዜ ክፉንም ሁሉ ስለኔ በሐሰት በተናገሩባችሁ ጊዜ እናንተ ብፁዓን ናችሁ ።

ዋጋችሁ በሰማይ ብዙ ነውና ፤ ከናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያትንም እንዲሁ አሳደዋልና ፤ ደስ ይበላችሁ ኀሤትንም አድርጉ ።

እናንተ የምድር ጨው ናችሁ ፤ ጨው አልጫ ቢሆን በምን ይጣፍጣል ? ወደውጪ ይጣላል ፤ ሰውም ይረግጠዋል እንጂ የሚረባው የለም ። እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ ፤ በተራራ ላይ የተሠራች መንደር መሠወር አይቻላትም ፤ በዕንቅብ ውስጥ ሊያኖሩት መብራት አያበሩም በመቅረዙ ላይ እንጂ በቤት ላሉት ሁሉ እንዲያበራ ። እንዲሁ መልካሙን ሥራችሁን አይተው የሰማዩን አባታችሁን ያመሰግኑት ዘንድ ብርሃናችሁ በሰው ፊት ይብራ ።

<u>ከወንጌሉ ምሥጢር ወይም ሐተታ በጭሩ ።</u>

በመንፈሳቸው የተቸገሩ ብፁዓን ናቸው ማለት ብዕል ለእግዚአብሔር የባሕርይ ገንዘቡ ነው ፤ ለፍጡርስ ባሕርይ የሚስማማው ንዴት ነው ብሎ ራስን የገንዘብ ድኃ ከማድረግ ሌላ ፤ የአእምሮ ድኃ ነኝ በማለት የትሕትና አርአያን ማሳየት ነው ።

ይኸውም መኰንነ ተሰሎንቄ ለዮሐንስ አፈወርቅ በአደረገው ጥያቄና ከዮሐንስ አፈወርቅ በተሰጠው መልስ ይታወቃል ። መኰንነ ተሰሎንቄ ፤ ዮሐንስ አፈወርቅን ቅዱሳን ከዘቁ በኋላ ፤ ከአእምሮ ነዳያን ነን ማለታቸው ስለምንድነው ? ብሎ ቢጠይቀው ፤ ዮሐንስ አፈወርቅ መልሶ አንተ በሀገርህ እንደምን ሆነህ ትኖራለህ ብሎ መልሶ ስለጠየቀው ከሁሉ በላይ ነኝ ብሎታል ።

እልፍ ብለህ በቂሣርያሳ ቢለው ፤ የምበልጣቸውም ፤ የሚተካከሉኝም አሉ ፤ እልፍ ብለህስ በቍስጥንጥንያ ፤ የሚበልጡኝም አሉ ፤ የምተከከላቸውም አሉ ብሎታል ።

እልፍ ብለህ በአንፆኪያስ ብሎ ሦስተኛ ቢጠይቀው ፤ ከዚያስ እንዳለሁም ፤ እንደ ሌለሁም የሚያውቀኝ የለም ብሎ ስለመለሰለት ፤ ቅዱሳንም ከአእምሮ ነዳያን ነን ማለታቸው ፤ በበላያቸው ያለውን እያዩ ነው ብሎ አስረድቶታል ። ስለዚህ ራስን ማዋረድና ዝቅተኛ አድርጎ ማሳየት ሰው ከሚያሰኙት ተግባሮች አንደኛው ነው ።

የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው የተባለውም ፤ የሚገባ ኀዘን ፤ ወይም የማይገባ ኀዘን እንዳለ የሚገልጽ ነው ። ይኸውም የሚገባ ኀዘን የራስን ኀጢአት አስቦ ፤ የባልንጀራን ኀጢአት አይቶ ፤ ግፍዐ ሰማዕታትን ፤ ሞተ ወልደ እግዚአብሔርን አስቦ ማዘን ነው ምሳሌውም ኀጢአታቸውን እያሰቡ መልካቸው ሳይለወጥና ሳይሰቀቁ ዕንባቸው እንደሰን ውኃ ይወርድ እንደነበረው እንደ ንጉሠ እሥራኤል ዳዊትና እንደ ሊቀ ሐዋርያት ቅዱስ ጴጥሮስ ነው ። የባልንጀራንም ኀጢአት አስቦ ማዘን እንደ ሳሙኤል ነው ። የልቁንም ሞተ ወልደ እግዚአብሔርን በማሰብ ዮሐንስ ፍቁረ እግዚእ ፷ ዘመን ሙሉ ቍጹረ ገጽ ሆኖ እንደኖረ ይነገራል ።

የማይገባ ኀዘን ግን ፤ እንደ አባት እንደ እናት ሥላሴ ፤ እንደ ወንድም ፤ እንደ እኅት መላእክት ፤ እንደ ርስት እንደ ጒልት የማታልፍ ርስት ጒልት መንግሥተ ሰማያት እያሉን አባት እናት ሞቱብኝ ፤ እኅት ወንድም ዘመድ የለኝ ፤ ርስት ጒልት ሔደብኝ ብሎ ማዘን ነው ።

ስለዚህ ፤ እላይ እንዳመለከትነው የማይገባውን ኀዘን ትቶ የሚገባውን ኀዘን መከተል ለክርስቲያን ዋና ተግባሩ ነው ።

የሚራሩ ብፁዓን ናቸው ፤ እርሳቸው ምሕረትን ያገኛሉና ያለውም ፤ ምሕረት ሥጋዊ ፤ ምሕረት መንፈሳዊ ፤ ምሕረት ነፍሳዊ መኖሩን ያረጋግጥልናል ። ይኸውም ምሕረት ሥጋዊ ቀዶ ማልበስ ቈርሶ ማጉረስ ፤ ቢበድሉ ማሩኝታ ፤ ቢበደሉ ይቅርታ

www.ethiopianortodox.org

ሲሆን ፤ ምሕረት መንፈሳዊም ፤ ክፉው ምግባር በጎ ምግባር መስሎት ይዞ የሚኖረውን ሰው መክሮና አስተምሮ ፥ ክፉውን ምግባር አስትቶ በጎውን ምግባር ማሠራት ።

እንዲሁም ፤ ምሕረት ነፍሳዊ ክፉው ሃይማኖት በጎ ሃይማኖት መስሎት ይዞት ሲኖር ፤ ክፉውን ሃይማኖት አስትቶ በጎውን ሃይማኖት ማስያዝ ነው ።

ከዚህም ሌላ ምሕረት ነፍሳዊ ፤ መጥምተ ርእስ (ራስን አሳልፎ መስጠት) ነው ። ይኸውም በአንጢላርዮስና በእንኰ ቅዱስ ታውቋል ።

መጀመሪያ የአንጢላርዮስ ታሪክ ይቀጥላል ።

አንጢላርዮስ የሚባል ንፉግ ባለጸጋ ነበር ። ነዳያን በመንገድ ሲሔድ አይተው እርስበርሳቸው ይህ ባለጸጋ ጽኑ ጨካኝ ሰው ነው ተባብለዋል ፤ በዚህም ጊዜ ከመካከላቸው አንደኛው ደኃ እኔ ወደ ቤቱ ሔጄ ሰጥቶኝ በልቼ ብመጣስ ፥ ባትመጣስ ተባብ ው ተወራርዶ ሔዶአል ።

ባለጸጋው አንጢላርዮስም ምግቡን አቅርቦ እጁን ታጥቦ በሚመገብበት ጊዜ ደኃው ስመ እግዚአብሔር ጠራበት ፤ ባለጸጋውም እንዳይሰጠው ተርቦአል ፥ እንዳይነሣው ስመ እግዚአብሔር ስለጠራበት ፤ ተናዶ የሚበላውን ዳቦ ወርውሮ ግንባሩን ገመሰው ፥ ደኃውም ደሙን አብሶ ፤ ዳቦውን ጕርሶ ለምልክት ጥቂት ይዞ ሔዶአል ።

ራእየ ሌሊት ።

ባለጸጋው አንጢላርዮስ እንዲህ ባደረገበት ቀን ሌሊቱን በራእይ ነፍሱ ከሥጋው ተለይታ ፤ መላእክተ ጽልመት እያዳፉ ይዘዋት ሲሔዱ ፥ መላእክተ ብርሃን ሲከተሏት ፤ መላእክተ ጽልመት መላእክተ ብርሃንን ከዚች ነፍስ ምን አላችሁ ? ብለው ቢጠይቋቸው ፤ ትላንት ለደኃ ሰጥቶ የለምን ? ስለአሏቸው መታው እንጂ መቼ ሰጠው ቢሏቸው ፤ ደኃው ይመስክር ተባብለው መስክር ሲሉት ፤ ደኃውም (አ ባዕል ትማልም ዘአጽገብከኒ ፤ አምጽኡከኑ ዝየ ወኢተዐውቀኒ ደም እምጽንዐ ረኃብ) ትላንት ያጠገብከኝ ባለጸጋ ሆይ ወደዚህ አመጡህን ? ከረኃቤ ጽናት የተነሣ ዳቦው እንጂ (ከራሴ የፈሰሰው ደም አልታወቀኝም ብሎ መስክሮ ነፍሱን ከመላእክተ ጽልመት ሲያስለቅቃትና መላእክተ ብርሃን እጅ ሲያደርጓት አይቷል ።

ሌሊቱም ከነጋ በኋላ ፤ ባለጸጋው በዚህ ዓለም ሳሉ በገንዘብ ቢያውቁበት እንዲህ ያለ ሰማያዊ ጥቅም ይገኛልን ? ብሎ ነዳያንን ሰብስቦ ፤ ያለ ገንዘቡንም ጨርሶ መጽውቶ ሲሔድ ፤ ከምጽዋቱ ያልደረሳቸው ነዳያን በመንገድ አገኙትና ገንዘብ ትሰጣለህ ቢሉን መጥተናል አሉት ።

እሱም ቀደም ብላችሁ መጥታችሁ ቢሆን ከዚያው ከፍዬ እሰጣችሁ ነበር ። አሁንማ ያለኝን ጨርሻለሁ አላቸው ።

እንደምን እንሁን ? አሉት ። በዚያ ጊዜ እኔን ሽጣችሁ ገንዘቡን ተካፈሉ አላቸው ። እንግዲህ መጥምተ ርእስ (ራስን አሳልፎ መስጠት) ማለት ይህ ነው ።

ነዳያኑም ባለጸጋውን አንጢላርዮስን በጭካኔ ከሸጡት በኋላ ፤ በተሸጠበት አገር ከብቶች ሲጠብቅ እየዋለ ማታ ማታ የሚያልበው ወተት ደም ይሆናል ፤ ሲያርስም ሙሉ ማታ ለከብቶቹ ሣር አለምልሞ ይመግባቸዋል ፤ ውኃ አፍልቆ ያጠጣቸዋል ። በዚህም ዕፁብ ዕፁብ ሲሉ ፤ ተናግሮ የማያውቅ ድዳ ፤ ሰምቶ የማያውቅ ደንቆሮ ሰው ነበርና ፥ እፍ ቢለው ዲዳና ደንቆሮ የነበረው ለመናገርና ለመስማት ችሏል ፤ በዚህም ያየውና የሰማው ሁሉ ዕፁብ ዕፁብ በማለት ሳለ ተሠውሯል ።

ሁለተኛ የእንኰ ቅዱስ ታሪክ ይቀጥላል ።

እንኰ ቅዱስ በአሕዛብና በክርስቲያን መካከል ወሰን በሆነች አገር ኤጲስ ቆጶስነት ተሾሞ ይኖር ነበር ፤ በዚያም ሳለ አሕዛብ ክርስቲያንን እየማረኩ ሲወስዱ ገንዘብ እየሰጠ ክርስቲያንን ይመልሳቸው ነበር ። ከዕለታት አንድ ቀን አንዲት ደኃ ልጇዋ በአሕዛብ እጅ ስለ ተማረከባት ፤ ገንዘብ ስጠኝ አለችው ። እሱም ገንዘቤን ጨርሻለሁና እኔን ተክተሽ ልጅሽን መልሺ አላትና እሱን ተክታ (በምርኮ ስም ለአሕዛብ አስረክባ) ልጇዋን መልሳ ተረከበች ። ይህም መጥምተ ርእስ (ራስን አሳልፎ መስጠት) ማለት ነው ።

በዚያም በተማረከበት አገር የንጉሡ ልጅ ሞተችበት ። በዚህም ምክንያት የንጉሡን የኀዘን ጽናት አይቶ ልጅህን ከሞት ባስነሣልህ ምን ታደርግልኛለህ ? አለው ። ንጉሡም የመንግሥቴንም እኩሌታ ቢሆን ልሰጥህ እችላለሁ አለው ። በዚያም ጊዜ ኤጲስ ቆጶሱ ፤ እንኰ ቅዱስ ይኸንንስ አልፈልግም ፤ እኔ የምፈልገው ከኔ በኋላና ከኔ አስቀድሞ የተማረኩትን ክርስቲያኖች ብትሰጠኝና ባስነሣልህ ነው ስላለው ፤ እስነሥቶለት በሙሉ መልሶ ሰጥቶታል ።

የዜና ቤተ ክርስቲያን ቍ ፯፰ የገጽ ፩፻፵ ተከታይ ።

ይኸውም የክርስቶስ ወንጌል እያደር እየሰፋች እንድትሔድና ብዙ ምእመናን በጥላዋ በታች ማረፋቸውን የሚያስረዳ ነው ። ፫ኛ መንግሥተ ሰማያት ፥ ሴት ሦስት መሥፈሪያ ዱቄት ወስዳ ያቦካችበት እርሾን ትመስላለች ። „የእኔ ትምህርት" ጠልቆ በሰው ልብ በገባ ጊዜ ፤ ክፉ አሳብን አጥፍቶ የእውነትና የሃይማኖት ማደሪያ ያደርገዋል ሲል ነው ።

በአንድ ቀን ትምህርቱ የተናገራቸው ምሳሌዎች እሊህ ናቸው ። በየጊዜው ብዙ ምሳሌዎች ተናግሮአል ። ከእነዚሁም አንዱ እንዲህ የሚለው ነው አንድ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ሲወርድ ወንበዴዎች አገኙትና ገፈፉት ፤ ደበደቡት ፤ አቍስሉትምና በሞትና በሕይወት መካከል ጥለውት ሔዱ ። እንዲሁ ደግሞ አንድ የሌዊ ወገን በዚያው ስፍራ አገኘው ፤ እሱም አይቶት ዝም ብሎ አልፎት ሔደ ፤ አንድ መንገደኛ ሳምራዊ ግን በዚያ ሲሔድ ፥ እርሱ ወደአለበት በታ ቀረበ ። ወደ እርሱም

www.ethiopianortodox.org

መጣና ቍስሉን ኢጣጥሞ አሠረለት ፤ ዘይትና የወይን ጠጅም አፈሰሰለት ፤ በአህያውም አስቀምጦ ወደ መንገደኞች ማደሪያ ቤት (ዛሬ ሆቴል ወደሚባለው) አወጣው ።

በማግሥቱም ፤ ለባለቤቱ ፪ ድሪም አውጥቶ ሰጠው ። በዚህም አስታመው ፤ ከዚህ የበለጠ ስለርሱ ብታወጣ በተመለስኩ ጊዜ እከፍልሃለሁ ። አለው ሰነፍ ባለጸጋ ሆይ ፤ ደስታ የሚገኘው ከምድር በሚሰበሰብ ሀብት አይደለም ። ይህስ እንዳይሆን ብዙ ባለጸጎች አብዛኛውን ጊዜ ተጨንቀው ሲጠበቡ እናያለን ። ስለዚህ ፤ ጌታ የሚከተለውን ተናገረ ። አንድ ባለጸጋ ፤ አንድ ዘመን እርሻው አማረችና ብዙ ፍሬ ሰጠችው ። በልቡም እህሌን የማደልብበት ስፍራ የለኝም ፤ ምን ላድርግ ብሎ አሰበ ።

በልቡም እንዲህ አደርጋለሁ ። ጐተራዬን አፍርሼ ሰፊ አድርጌ እሠራለሁ። በዚያም እህሌን ሁሉ አደልባለሁ ፤ነፍሴንም እላታለሁ ነፍሴ ሆይ ፤ ለብዙ ዘመን የሚበቃሽ የደለበ እጅግ በርከት ያለ እህል ዐለሽ አርፈሽ ብዪ ፤ ደስ ይበልሽ አለ ፤ እግዚአብሔር ግን አንተ ሰነፍ በዚች ሌሊት ነፍስህን ከአንተ ይወስዱዋታል እንግዲህ ይህ ያደለብከው ለማን ይሆናል ? አለው ።

አንድ ሰው በሰዎች ዘንድ ባለጸጋ ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ በሥራው ሁሉ የተናቀ ኸኖ ፤ መሞት ታላቅ ጥፋት ነው ። ለሰው ልጅ ዓይነተኛ ተግባሩ ሰማያዊ ክብርን በሚያሰጥ ገንዘብ መበልጸግ እንጂ ፤ በምድራዊ ብቻ እንዳይሆን ጌታ የተናገረው ቃል በፊታችን ተደቅኖ ያስታውሰናል ።

ስለ ይቅርታም ፤ ቅዱስ ጴጥሮስ ጌታን ወንድምን ስንት ጊዜ ይቅር ማለት እንዲገባ ጠይቆታል ። ጌታም ፸ ጊዜ ፯ ማለት ፬፻፺ ጊዜ የበደለን ይቅር ማለት ይገባል ሲል መልሶለታል ።

ይቅር ባንል ግን ፤ የከበደ መከራ ይጠብቀናል ። ለዚሁም ጌታ አንድ ምሳሌ ሰጥቷል ። መንግሥተ ሰማያት ከሎሌዎቹ ጋር ሊቈጣጠር የወደደ ንጉሥን ትመስላለች ፤ ከእርሳቸውም ጋር መቈጣጠር በጀመረ ጊዜ ፤ እልፍ (አሥር ሺህ) መክሊት ዕዳ ያለበትን አንዱን ወደ እርሱ አመጡት ። የሚከፍለውም ባይኖረው ፤ ጌታው እርሱ ፤ ሚስቱም ፤ ልጆቹም ። ያለውም ሁሉ ተሽጦ ዕዳውን ይከፍል ዘንድ አዘዘ ።

ያም አገልጋይ ተደፍቶ ሰገደለት ፤ እንዲህ ሲል አቤቱ ጥቂት ታገሠኝ፤ ገንዘብህንም ሁሉ እከፍልሃለሁ ። የዚያም አገልጋይ ጌታው አዘነለትና ተወው ፤ ዕዳውንም ማረው ። ወጥቶ ከአገልጋዮቹ (መቶ) ወቄት ዕዳ ያለበት አንድ አገልጋይ አገኘ ፤ በላይህም ያለብህን ገንዘቤን ክፈለኝ ብሎ አንቆ ያዘው ። እንደእርሱ ያለው አገልጋይ ከእግሩ በታች ተደፍቶ ጥቂት ታገሠኝ ፤ እኔም ገንዘብህን ሁሉ እከፍልሃለሁ ብሎ ለመነው ።እርሱ ግን እንቢ አለው ። ዕዳውንም ሁሉ እስኪከፍል ድረስ ወስዶ ወደ ግዞት ቤት አገባው።ባልንጀሮቹም አገልጋዩ ያደረገውን ሁሉ አይተው እጅግ አዝኑ ።

መጥተውም የሆነውን ሁሉ ለጌታቸው ነገሩት ። ከዚያም ወዲያ ጌታው ጠርቶ አለው ። አንተ ክፉ አገልጋይ ፤ ስለ ለመንኸኝ እኔ ያንን ሁሉ ዕዳ ማርኹህ ፤ አንተስ ደግሞ ይህን አገልጋይ ወንድምህን ትምረው ዘንድ አይገባህምን ? ጌታውም ተቈጣና ዕዳውን ሁሉ እስኪ ከፍለው ለሚያሠቃዩት አሳልፎ ሰጠው ። ከእናንተ እያንዳንዱ ለወንድሙ ከልቡ ይቅርታ ባያደርግ እንዲሁ የሰማዩ አባቴ ያደርግባችኋል ።

<u>የጠፋው በግ</u> ። ፈሪሳውያንና ጸሐፍት ፤ ጌታ ከኃጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር ስለበላ ፤ ቢያጕረመርሙ ፤ ጌታ እንዲህ ሲል ምሳሌ ሰጠ ። አንድ ሰው መቶ በጎች ቢኖሩት ፤ ከነዚህ አንዱ ቢጠፋ ፤ ፺፱ኙን (ዘጠና ዘጠኙን) በተራራ ትቶ የጠፋውን ለመሻት አይሔድምን ፤ ባገኘውም ጊዜ ደስ ብሎት በጫንቃው ይሸከመዋል ወደ ቤቱም በመጣ ጊዜ ወዳጆቹንና ዘመዶቹን ይጠራል ። እንዲህ ሲል ከእኔ ጋራ ደስ ይበላችሁ ፤ የጠፋውን በጌን ስለ አገኘሁት ፤ እንዲሁም አንድ ኃጢአተኛ ንስሓ ሲገባ በሰማይ ደስታ ይሆናል ።

እሊህን ምሳሌዎች ማጥናት የክርስቲያን መደበኛ ሥራ ነው ። አንብበም እንደተራ ነገር መርሳት እንዳይገባ በብዙ ገጽ ተናግረናል ። ሰምተን የመሥራትን ኃይል እናገኝ ዘንድ ሁል ጊዜ በንጹሕ ጸሎት ፈጣሪን እንለምነው ።

ጽሮ እንዳሳየው ትልቁ ነቢይ
በእውነተኛው መጽሐፍ በመዝሙር ሞኀልይ
ምንም እንኳን ቢቈይ ጊዜው እስኪደርስ
በኋላ ፈጸመው መድኀን ክርስቶስ ።
አስተዋይ ፤ ከሆኑ ምሥጢሩን ተርጕሞ
ማግንበሱ ቀርቶ መራመድ ነው ቆሞ ።
ለሰው የሚጠቅሙ በጣሙን የሚበጅ
ቢያደርጉ ነው ጌታን ነገርን የሚፈጅ ።

<u>ጸሎት ፤</u>

በዚህ ዓለም ሳለህ በመከራው ቦታ
አንድ ጊዜም አላረፍክ ከጧት እስከ ማታ ።
ለሁሉ ስታድል የሕይወት እንጀራ
አንድም ሰው አልቀረ ደርሷል በየተራ ።
ሰውነት ያረካል የተናገርከው ቃል
ለሚቀበለው ሰው ልብን አርጎ ወለል ።
ባንተ የማያምን ልቡናው የከፋ ፤
እንደማይረባ ዕቃ ይላል ደፋ ደፋ ።

www.ethiopianortodox.org

ጕድለት የሌለብን በሁሉ የመላን
እባክህ አድርገን የኸነ ፍጹማን ።

የጌታችን ተኣምራት ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በአፍአዊ ኑሮና በማስተማር ፤ በደግነት ብቻ አርኣያ አልሆነም ። ዓለሙን በተአምር አሳምኖ ወደ ጽድቅ ጐዳና መራው እንጂ ።

ከተአምሮቹም የሚከተሉትን ጥቂቶቹን እንጽፋለን ። ፩ኛ የቃና ዘገሊላ ሠርግ ፀገሊላ አውራጃ ሠርግ ነበር ። ወደዚህም ሠርግ ጌታ ከእናቱና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተጠርቶ ሔዶ ስለ ነበረ ፤ በመካከሉ ጠጅ ቢያልቅባቸው ፤ እናቱ ድንግል ማርያም ተአምር እንዲያደርግ ለመነችው ። እርሱም ባዶ ጋኖችን ውኃ እንዲሞሉባቸው አዘዘ ‑ በኋላም እየቀዱ ለሰዎች እንዲያድሉ ፤ በዚያም ጊዜ ውኃው ወደ ወይን ተለወጠ ።

ይህም የጌታ መጀመሪያ ተአምር ነው ። በዚህ ክብሩ ተገለጠ ፡ ደቀ መዛሙርቱም አመኑበት ። ፪ኛ ፭ ሺህ ሰዎች እንደ አጸገበ ፤ አንድ ጊዜ ጌታ በጥብርያዶስ ባሕር አጠገብ ሳለ የዮሐንስን ሞት ሰማ ። በዚህ ምክንያት ኀዘን ተሰምቶት ብቻውን በታንኳ ሁኖ ወደ ምድረ በዳ ሔደ ። ሕዝቡም ሰምተው በእግር ተከተሉት ። ከነሱም ብዙ ሰዎች በሽተኞች ስለነበሩ ከደዌያቸው ሁሉ ፈወሳቸው ።
ቀኑ ሊመሽ ስለተቃረበ ደቀ መዛሙርቱ ሕዝቡን ያሰናብት ዘንድ ጠየቁት ። እሱም እዚሁ ምግባቸውን ስጧቸው ሲል መለሰ ።

ይቀጥላል ።

ከሥርግው ሀብለ ሥላሴ ።

ዕድልና ሥራ ።

ዕድልና ሥራ የተባለች ይህች ትንሽ ማስታወሻ ከቅዱሳት መጻሕፍት የተጠቀሱ ጥቂቶች ቃላት ተጽፈው ይገኙባታል ። ነገር ግን ቅዱሳት መጻሕፍት ሁላችንም የምንመለከታቸውና ትርጓሜያቸውን በሊቃውንቶቻችን አንደበት የምንሰማው ብንሆንም ፤ መስማትና መሥራት ካልተከታተሉ ፤ ፍሬ ክብር አለመገኘቱን በመገመት ሰሚዎች ብቻ ሳንሆን ሠሪዎችም እንድንሆን ይህች ማስታወሻ ታስገነዝበናለች ።
ያዕ ፩ ፳፱-፳፭ ።
ክብሩን ተቀብሎ ሥራውን በቅን የማይሠራ ባለ አደራ ፤ ቀብቅቦ እንደማይዘራ ሰነፍ ገበሬ ነው። ሰው እግዚአብሔር በከፈለው ሥራና ከመሪው በተቀበለው አደራ ቢተጋ ሥራውን ሁሉ የተሟላ ያደርግና እንደ መልካም ተክል ሁኖ የሚጠቅም ፍሬን ያፈራል ።
ማቴ ፳፬ ፵፭-፵፯ ።

ይቀጥላል ።

www.ethiopianortodox.org

የድርሰቱ ዋጋ ባገር ውስጥ ባመት ብር 5.0
ያንዱ ። 0.50
ለውጭ አገር እጥፍ ይሆናል ።